

Duncan

Greyhounds hebben we eigenlijk nooit zo veel bij Voordewindhond. Maar ziedaar, plotseling werd er toch een greyhound gemeld. Het ging volgens de eigenaar om een brave, lieve, probleemloze hond, die door een blessure niet meer naar de renbaan mocht. Omdat hij dat kennelijk toch een prima activiteit vond, was hij erg ongelukkig als hij niet met zijn roedelgenoten mee naar de renbaan mocht.

WaarderingNog niet gewaardeerd

[Stel een vraag over dit artikel](#)

We gaven hem een schuilnaam, schreven een stukje op de site, plaatsten een foto bij en bereidden ons voor op een behoorlijke wachttijd. Gelukkig kon "Duncan" gewoon bij zijn mensen blijven totdat we een passende nieuwe eigenaar gevonden hadden.

Maar na verloop van tijd belde er iemand op die echt vreemde dingen over hem vertelde, dingen die helemaal haaks stonden op wat de eigenaar had verteld. Niks lieve, brave, probleemloze hond.

Wat nu? In zo'n geval is het altijd heel fijn als je een beroep kunt doen op de expertise van een bevriende rasvereniging. Daarom namen we contact op met de Greyhoundclub. Die hebben namelijk echt meer verstand van greyhounds dan wij! En zo gingen op een zaterdag een van de bemiddelaars samen met iemand van de Nederlandse Greyhound Club gezellig op pad, op bezoek bij Duncan. We ontmoetten hem in zijn huis, zagen zijn prima gedrag met zijn roedelgenoten, twee- en viervoetigen, we gingen een rondje wandelen, kwamen een overstekende kat tegen, een meneer met een klein hondje en een paar wandelaars en fietsers. Op Duncans gedrag bleek nu werkelijk niet aan te merken. Hij was precies zo als zijn eigenaar hem had beschreven. Braaf, lief en probleemloos.

De zoektocht naar een nieuwe eigenaar ging dus gewoon verder. Het duurde niet lang voordat zich de ideale mensen voor hem meldden. We gingen, gewapend met mondkapjes, kennis maken en een stukje wandelen. De vonk sprong wederzijds over, al tijdens de eerste wandeling.

Na een kort bezoek aan onze dierenarts, die eens heel goed naar de blessure keek en constateerde dat hij daar prima oud mee kon worden, brachten we hem naar zijn nieuwe huis, waar alles al in gereedheid was gebracht voor zijn komst.

Intussen heeft Duncan een nieuwe naam, Odar, Gaelic voor 'de onbekende'. Intussen is Odar allang geen onbekende meer! Hij geniet van alle aandacht, van alle wandelingen, van alle knuffels, hij geniet gewoon van zijn nieuwe leven en zijn eigen mensen. Toen de bemiddelaar weg reed, gingen Odar en zijn nieuwe mens hun eerste wandeling maken. Ze liepen naast elkaar, Odar aan een keurig slap lijntje alsof ze nooit anders gedaan hadden....

Veel geluk!

@de Greyhoundclub: hartelijk dank voor de hulp! We doen graag bij gelegenheid iets terug!